

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.35.180/2017/5.szám

A tanács tagjai: . Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola előadó bíró, . Horváth Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Tordai Csaba ügyvéd

Az alperes: Államkincstár

Az alperes képviselője: Dr. Horváth Linda jogtanácsos

A per tárgya: Hajléktalanok nappali intézményi ellátása után járó költségvetési támogatás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.33.592/2015/20. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.33.592/2015/20. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A feljegyzett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes Budapest Főváros Önkormányzatával kötött közszolgáltatási szerződés alapján nyújtott szociális ellátást a fővárosban élő hajléktalanok számára, mely feladat ellátásához a Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: 2013. évi Kvtv.) 2. melléklet III/3/I., III/3/K. pontja, és 8. mellékletének 1.8. pontja szerinti jogcímenek veszi igénybe állami normatív támogatást. A felperes fenntartásában az alábbi szolgáltatók vannak:
felperes neve, nappali melegedő (1073 Budapest, Kürt u. 4.)
felperes neve Práter utcai nappali melegedő (1083 Budapest, Práter u. 29/B.)
felperes neve Vajda 3 „menhelye” nappali melegedő, éjjeli menedékhely (1082 Budapest, Vajdahunyad u. 3.).
- [2] A Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2014. október 6-8. napja közötti időszakban hatósági ellenőrzést folytatott le. Annak keretében a felperes, mint fenntartó által a 2013. január 1-től december 31-ig terjedő időszakban a szolgáltatóknál ellátott feladatok alapján igénybe vett támogatások igénybevételét és elszámolásának jogszerűségét vizsgálta. A hatósági ellenőrzés valamennyi szolgáltatóra kiterjedt. Az ellenőrzési eljárás során az elsőfokú hatóság észlelte, hogy a Tanúsítványokban szereplő ellátotti létszám, valamint a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal (a továbbiakban: NRSZH) által vezetett KENYSZI-rendszerben rögzített létszám között jelentős eltérés van. Az elsőfokú hatóság ezt követően megindította a finanszírozási különbözet megállapítására szolgáló hatósági eljárást, melynek eredményeként a 23622/1/2015. számú határozatában 48.945.008 Ft finanszírozási különbözetet és a 23622/2/2015. számú módosító határozatban 3.411.701 Ft igénybe vételi kamatfizetési kötelezettséget állapított meg. A határozat indokolása szerint a törölt ütközések figyelembevételére nem volt lehetőség az eljárásban, ezért a vizsgálat eredményeként kizárólag a KENYSZI-riportok „igénybevételek száma” oszlop adatai alapján állapította meg, hogy a felperes jogosulatlanul vett igénybe költségvetési támogatást.
- [3] Az elsőfokú határozat ellen a felperes fellebbezéssel élt, melyben arra hivatkozott, hogy a „törölt ütközések” figyelmen kívül hagyása a támogatás megállapítása során jogszabálysértő.
- [4] Az alperes a 2015. augusztus 3-án kelt ÖF.402/6/2015. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az alperes a fellebbezési eljárásban megkereséssel élt az NRSZH felé annak érdekében, hogy a „megjegyzéssel” ellátott igénybevételek kapcsán információhoz jusson, mivel a helyszíni ellenőrzés során lekérdezett és az elsőfokú hatóságon közvetlenül lekérdezett igénybevételi riport adatai között eltérést tapasztalt. Az NRSZH által megküldött havi bontású igénybevételi riportok megegyeztek a helyszínen lekérdezett adatokkal, de nem tartalmazták a törölt ütközéseket. Megállapította, hogy a fenntartó normatív állami hozzájárulásra jogosultsága szempontjából attól időponttól fogadható el az ellátott - az egyéb feltételek teljesülése mellett - amikortól az ellátott adatait a KENYSZI-rendszerben rögzítették és a napi nyilvántartásban, mint igénybe vevő is szerepel a fenntartó. Ebből következően törlés, ütközés esetén a fenntartó adott

napra nem jogosult az ellátott után járó normatív állami hozzájárulásra. A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: 2013. évi Kvtv.) 2. melléklet kiegészítő szabályok 11. pontja, a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények ágazati azonosítójáról és országos nyilvántartásáról szóló 226/2006. (XI. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 13/B.-13/F. §-ai és a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szoc.tv.) 20/C. §-a alapján a normatív állami támogatás igénybevételének az ellátott nyilvántartásba történő vétele és a napi jelentés együttes feltétele. Az alperes kiemelte, hogy a Rendelet 5. § (1) és (2) bekezdése alapján az NRSZH felelős a KENYSZI-rendszerben előállított adatok jogszerűségéért, annak felülbírálatára az alperesi hatóság nem jogosult.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes az alperes határozatának bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Keresetében kérte a határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését. Sérelmezte, hogy az alperes a törölt ütközésként megjelölt ellátásokat nem tekintette az igénybevételi nyilvántartás részének és azokat a Rendelet 13/H. § (3) bekezdésébe ütköző módon minősítette jogszabályellenesen igénybe vett ellátásnak. A felperes előadta, hogy a Rendelet 13/H. § (1) bekezdése szerint azok a szolgáltatások minősülhetnek ütközőnek, amelyek esetében a normatív állami hozzájárulás egyidejű igénybevétele a 2013. évi Kvtv. kizárja, vagy egyidejű nyújtása jogszabályok alapján kizárt.
- [6] Álláspontja szerint az NRSZH adatszolgáltatása az alperes eljárásában visszafizetési kötelezettség megállapításának alapjául csak akkor szolgálhat, ha a hatóság a tényállás tisztázása keretében elvégzi a törölt ütközőként jelölt igénybevételek vizsgálatát. Hangsúlyozta, hogy az NRSZH a nem ismert informatikai algoritmus által elvégzett minősítésről nem hoz alakszerű döntést, a Rendelet is csak a szignalizációt írja elő, ezért az jogi kötőerővel nem bír. Az alperes téves jogértelmezése azzal az eredménnyel járna, hogy az NRSZH általi minősítések tényleges bírósági felülvizsgálatára nem lenne lehetőség, ezzel az alperes elvonná a felperes jogorvoslathoz való jogát. Utalt arra, hogy maga az NRSZH is elismerte, hogy a rendszer problémás, mely álláspontja szerint terhére nem eshet. Az adatbeviteli kötelezettségének mindenkor eleget tett és arra nézve nincs jogszabályi előírás, hogy az adatbevitel során a szolgáltatás jellegét is fel kell tüntetni.
- [7] Az alperes ellenkérelmében fenntartotta a határozatában foglalt indokait és a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a határozatát a NRSZH szakmai álláspontjának ismeretében hozta meg, mely szerint a vizsgált időszakban a költségvetési támogatás jogszerű igénybevételét csak az igénybevételek száma alapozza meg, a törölt ütközések nem vehetők figyelembe.

Az elsőfokú ítélet

- [8] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 24.K.33.592/2015/20. számú ítéletében a felperes keresetét megalapozottnak találta, ezért az alperes ÖF/402/6/2015. számú határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően a hajléktalanok nappali intézményi ellátása jogcímén megállapított 47.198.961 Ft visszafizetési kötelezettség, valamint az arra megállapított igénybevételi kamat tekintetében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot e körben új eljárásra kötelezte.

- [9] Elöljáróban leszögezte, hogy az alperes határozatában két különböző jogcímen (hajléktalanok nappali intézményi ellátása és hajléktalanok otthona jogcímen) igénybe vett támogatás visszafizetésére kötelezte a felperest. A felperes keresetében csak a hajléktalanok nappali ellátása jogcímen előírt visszafizetési kötelezettségét és az arra tekintettel megállapított igénybevételi kamatot támadta, ezért a bírósági felülvizsgálat tárgyát az alperesi határozatnak csak a keresettel támadott része képezte. A bíróság a KENYSZI nyilvántartásban található törölt ütközések jogszerűségi vizsgálatát sem tudta elvégezni arra hivatkozással, hogy az alperesi határozat érdemi megállapítást e körben nem tartalmazott, ezért az ügy érdemére vonatkozó kereseti kérelem sem volt elbírálható a per során.
- [10] Az elsőfokú bíróság a tényállás-feltárási kötelezettség megtartását az anyagi jogszabályok értelmezésével együtt vizsgálta. Megállapította, hogy az alperesnek jogszabályi kötelezettsége volt a törlések és ütközések, mint a döntés alapját képező releváns tényeknek a valóságtartalmát a vonatkozó jogszabályok alkalmazásával feltárni. A tényállás-tisztázási kötelezettsége alól az sem mentesíti a hatóságot, ha olyan nyilvántartás adatainak a jogszerűségét kell vizsgálnia, amit más hatóság vezet.
- [11] A bíróság utalt arra, hogy a közigazgatási eljárásban fő szabályként a szabad bizonyítás elve érvényesül, mivel a 2013. évi Kvtv. határozatban felhívott rendelkezései nem írják elő a KENYSZI nyilvántartásban szereplő adatok kötelező figyelembevételét. Az alperesnek jogszabályi kötelezettsége folytán nem utasítania kellett volna az NRSZH-t, hanem feltárni a tényállást a felperes által vitatott ütközések és törölt ütközések tekintetében. Az NRSZH által vezetett nyilvántartás adatainak elfogadása a tényállás feltárása hiányában azt eredményezte, hogy nem volt olyan hatóság, amely jogorvoslattal támadható érdemi határozatot hozott volna a nyilvántartás bejegyzéseinek jogszerű, illetve jogsértő volta tekintetében, ami súlyosan sérti a felperes jogorvoslathoz való jogát.
- [12] A bíróság ítéletében rögzítette, hogy a felek között nem volt vita abban, hogy a nyilvántartás nem adekvát a jogszabályi előírásokkal és a jogszabályi előírások vizsgálatához szükséges adatok egy részét sem tartalmazta. Az NRSZH nyilvántartási rendszerének hibáját a bíróság álláspontja szerint a Rendelet 13/C. § (1) bekezdése alapján a felperes terhére nem lehet értékelni. Az alperesi határozat sem tartalmazott olyan kötelezettséget, amit a felperes kétséget kizáró bizonyítékokkal igazoltan megszegett volna, ezért jogsértően járt el az alperes, amikor tényállás-feltárási kötelezettségét megszegve a jogkövető magatartást tanúsító felperesre telepített felelősséget. Az alperes oly mértékben megsértette a Ket. 50. és 72. §-ában foglaltakat, ami kihatott az érdemi döntésre is, ezért az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásra vonatkozóan előírta a nyilvántartás szerinti ütközések és törölt ütközések fennállásának vizsgálatát és a bizonyítékokra alapított tényállás alapján megfelelően indokolt határozat meghozatalát.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélettel szemben az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását. Álláspontja szerint a határozat meghozatala során jogszabálysértés nem történt, ezért a jogerős ítélet sérti a a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.). 339. § (1) bekezdését.
- [14] Előadta, hogy a támogatás jogszerű igénybevételének feltétele az ellátott nyilvántartásba

történő felvétele és a napi jelentéstételi kötelezettség teljesítése. A KENYSZI nyilvántartásban nem rögzített ellátottak, illetve ellátási napok nem vehetők figyelembe a támogatás megállapításának alapjául szolgáló ellátotti létszám számításánál. A támogatásra való jogosultság szempontjából az igénybevételek száma a releváns adat, az „ütközés” fogalom azt a célt szolgálja, hogy a fenntartó lássa, hogy adott személyt korábban már rögzítették, mint igénybe vevőt. Amennyiben az adatok korrigálására rendelkezésre álló 3 nap alatt nem fenntartó részéről nem került sor a javításra, az ütközés „törölt” ütközéssé válik. Ebben az esetben az a szolgáltató válik jogosulttá a normatíva felhasználására, amelyik korábban rögzítette az igénybe vevőt. Annak megállapításához, hogy a szolgáltatás nyújtása az állami normatíva felhasználása szempontjából szabályszerűen történt-e az NRSZH által szolgáltatott nyilvántartási felületen nyilvántartott adatok adnak eligazítást. Az alperes szerint nincs arra vonatkozó hatásköre, hogy az NRSZH által szolgáltatott adatok helyességét megkérdőjelezze, mivel közöttük nincs hierarchikus kapcsolat.

[15] Végezetül kifejtette, hogy a felperesnek valódi jogalkalmazást érintő vitája nem az alperessel szemben állt fenn, hanem az NRSZH-val és végső soron a jogalkotóval, mivel egy jogszabályi rendelkezés koherenciáját kérdőjelezi meg. Erre tekintettel álláspontja szerint az alperesi hatóság passzív perbeli legitimációja hiányzik a perben. Álláspontja szerint a felperes érdeksérelmét más eljárás keretében tudja érvényesíteni, mivel az alperesnek a törölt ütközések figyelembevételére a támogatás igénybevétele szempontjából továbbra sem lesz jogszerű lehetősége a megismételt eljárásban jogszabályi felhatalmazás hiányában.

[16] Az alperes állítása szerint saját lekérdezési felületén nem látja a törölt ütközések oszlopát, mivel ezen ütközések a támogatás jogszerű felhasználása vonatkozásában nem bírnak jelentőséggel, ami az NRSZH válaszleveléből is megállapítható. Álláspontja szerint az NRSZH megkeresésével a tényállást teljes körűen feltárta, annak során az irányadó ágazati jogszabályokat betartotta. A tárgyidőszakban hatályos jogszabályi környezet azonban nem teszi lehetővé, hogy ugyanazon igénybe vevő után egyazon napon, egyidejűleg két szolgáltató is igénybe vegye a normatívát.

[17] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint az alperes passzív perbeli legitimációja nem kérdőjelezhető meg a Pp. 327. § (2) bekezdése alapján, mert a keresettel támadott másodfokú határozatot az alperes hozta meg. Kiemelte, hogy a perben bizonyította, hogy adatszolgáltatási kötelezettségének eleget tett, mely tény az alperes sem vonta kétségbe a per során. Az alperes azonban nem tudott olyan jogszabályi rendelkezést megjelölni, amely alapján eljárása során az NRSZH tájékoztatásához kötve lenne, vagy amely az NRSZH-t szakhatóságként jelölné meg. A tényállás részeként az alperesnek kell tételesen megállapítania, hogy ugyanaz a személy mely ellátást melyik másik ellátással, mely időpontban vett igénybe, mert e nélkül érdemben nem lehet állást foglalni az igénybevétel jogszerűségéről. A határozat erre vonatkozó tényállást nem állapított meg, ezért a döntés jogszabálysértő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.

[19] A Kúria a felülvizsgálati kérelem tárgyában a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében a rendelkezésre álló iratok alapján a Pp. 275. § (2) bekezdése által megszabott keretek között dönt. A felülvizsgálati eljárásban bizonyítási eljárás felvételének nincs helye. A jogerős ítélet a rendelkezésre álló adatok alapján csak jogszabálysértés esetén helyezhető hatályon kívül. A Kúria

jelen ügyben jogszabálysértést nem állapított meg.

- [20] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ügyben irányadó tényállást megfelelő alapossggal feltárta és a megalapozott tényállásra vetített irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezése útján levont jogi következtetései is mindenben helytállóak, azokkal a Kúria azok megismétlése nélkül egyetért.
- [21] A felülvizsgálati kérelemben kifejtettek vonatkozásában az alábbiakra mutat rá.
- [22] A Kúriának elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy helytálló-e az az alperesi érvelés, mely szerint jelen ügyben az NRSZH és nem az alperesi hatóság rendelkezik passzív perbeli legitimációval arra figyelemmel, hogy a felperesnek a KENYSZI-rendszert működtető szervvel áll fenn jogalkalmazást érintő vitája, mellyel kapcsolatos érdeksérelem más hatósággal szemben és más eljárás keretében érvényesíthető.
- [23] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 327. § (2) bekezdése értelmében a keresetet az ellen a közigazgatási szerv ellen kell indítani, amelyik a felülvizsgálni kért határozatot hozta. A felperessel szemben hivatalból indult hatósági eljárást az alperes elsőfokú hatósága folytatta le, mely eljárás az alperes jogerős határozatával zárult le. Ebben az eljárásban az NRSZH mindössze adatot szolgáltatott az alperesi hatóság megkeresésére, szakhatóságként való közreműködését az eljárásban jogszabály nem írta elő. Az eljárás lefolytatására hatáskörrel az alperes elsőfokú hatósága rendelkezett az egyházi és nem állami fenntartású szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók normatív állami támogatásáról szóló 2013/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdése alapján. Az eljárás eredményeként feltárt finanszírozási különbözetet is ez a hatóság állapította meg a keresettel támadott határozatokban, mellyel kapcsolatos felperesi igény érvényesítésének fóruma a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109. § (1) bekezdés b) pontja és a Pp. XX. fejezete alapján a közigazgatási per.
- [24] A jogerős ítélettel felülvizsgált közigazgatási határozatot az alperes hozta, ezért a Pp. 327. § (2) bekezdése alapján az alperes passzív perbeli legitimációja a perbeli jogok és kötelezettségek irányultságától függetlenül fennáll.
- [25] A közigazgatási perben vitássá lehet tenni minden olyan tényt, vagy körülményt, amelyet a közigazgatási szerv a döntés alapjául bizonyítékul felhasznált. Az alperes a visszafizetési kötelezettséget előíró döntését az NRSZH által vezetett KENYSZI-nyilvántartás adatai felhasználásával hozta meg, mely adatbázissal kapcsolatos jogkérdést illetően is megillette a felperest az alperesi határozat bírósági felülvizsgálata során a jogorvoslathoz való jogának gyakorlása. Az ezzel ellentétes alperesi álláspont a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata teljességének alkotmányossági és az ügyfél hatékony jogorvoslathoz való jogának követelményébe ütközne. A felperes ugyanis nem tudná sem ebben, sem más eljárásban igazolni a „törölt ütköző” megjegyzéssel ellátott ellátások után igénybe vett normatív támogatásokkal való elszámolása jogszerűségét. A jogosulatlan adatrögzítések kiszűrése során a Korm. rendelet 13/H. § (1)-(3) bekezdésében foglaltak alapján az NRSZH-t csak értesítési kötelezettség terheli az alperesi hatóság felé alakszerű döntés meghozatala nélkül, mivel a jogosulatlan adatrögzítés jogkövetkezményeinek levonására egyedül az alperesi hatóság rendelkezik hatáskörrel. A közigazgatási szankció alkalmazására pedig csak akkor van jogszerű lehetőség a közigazgatási eljárásban, ha a közigazgatási jogviszony alanya igazoltan megszegi a jogszabályban előírt

kötelezettségét. Annak érdemi vizsgálata, hogy a kötelezettségszegés megvalósult-e, az irányadó jogszabályi rendelkezések alapján nem az NRSZH, hanem az alperesi hatóság kompetenciájába tartozó kérdés, következésképpen az ennek kapcsán felmerülő valamennyi jogszerűségi kifogás a szankció alkalmazására feljogosított szerv döntésével szembeni jogorvoslati eljárásban érvényesíthető.

[26] Az alperes felülvizsgálati kérelmében foglaltak szerint az ügyben irányadó tényállást teljes körűen feltárta azzal, hogy beszerezte a KENYSZI-nyilvántartást működtető szerv havi bontásban aggregált számokat tartalmazó tájékoztatását, melyhez eljárása során kötve volt, annak felülvizsgálatára jogosultsággal nem rendelkezett.

[27] A fenti kérdés kapcsán helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a közigazgatási eljárásban főszabályként a szabad bizonyítás elve érvényesül, mivel a kötött bizonyításnak a Ket. 50. § (5) bekezdése alapján előfeltétele egy olyan jogszabályi előírás, amely nevesíti az adott ügyben alkalmazandó bizonyítási eszközt, vagy előírja valamelyik szerv véleményének kötelező beszerzését.

[28] A Kvtv. 2. melléklet kiegészítő szabályok 11. pontjának első mondata értelmében a III.3. és III.4. pontokban szereplő támogatások igénybevételének feltétele az ellátott adatainak a Szoc.tv. 20/C. § (1)-(4) bekezdései, illetve a Gyvt. 139. § (2)-(3) bekezdései szerinti nyilvántartásba vétele. Az országos nyilvántartás adatait a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdése alapján az NRSZH egységes adatbázisban kezeli. A rendelet 13/D. §-a alapján az adatszolgáltatás az igénybe vevők Szt., illetve Gyvt. szerinti adatainak a 13/E. § szerinti rögzítéséből és a 13/F. § szerinti időszakos jelentésből áll. Az igénybe vevői nyilvántartásba történő adatszolgáltatásért a fenntartó felelősségéről a 13/C. § (1) bekezdése rendelkezik.

[29] Ezen jogszabályi rendelkezések alapján helytálló az alperes azon érvelése, hogy a támogatás jogszerű igénybevételének két együttesen fennálló (konjunktív) feltétele az ellátott nyilvántartásba történő felvétele és napi jelentéstételi kötelezettség teljesítése. Így az ellátás után igényelt normatív állami támogatás felhasználása csak akkor jogszerű, ha a szociális ellátások tényleges nyújtása mellett a fenntartó az állami finanszírozáshoz kapcsolódó adatszolgáltatási kötelezettségének is eleget tesz. Mivel a nyilvántartásban rögzített igénybevételek képezik az elszámolás alapját, így az ellenőrzést is a nyilvántartás adatai alapján köteles a hatóság lefolytatni. Ennyiben kötött bizonyítási eszköznek minősül a KENYSZI- nyilvántartás.

[30] A Kúria több ügyben is rámutatott arra, hogy a támogatással kapcsolatos adatszolgáltatás rendszere koherens rendszer, amelynek a fenntartók az adott ellátási szakterületnek megfelelő módon kötelesek eleget tenni (Kfv.IV.35.253/2015/5., Kfv.IV.35.458/2015/5.). A Kúria álláspontja jelen tényállású ügyben sem változott a tekintetben, hogy a normatív támogatáshoz kapcsolódó kötelezettségek megsértése a jogosulatlan támogatás-felhasználás jogkövetkezményével járhat, de ilyen kötelezettségszegést az alperes eljárásában nem tárt fel, döntését nem az adatszolgáltatási kötelezettség megsértésére alapítottan hozta meg.

[31] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a perben felmerült azon jogkérdésben, hogy a KENYSZI részét képezik a „törölt ütközések” megjegyzéssel ellátott adatok is, melyek érdemi vizsgálatának mellőzése a Ket. 50. § (1) bekezdése szerint tényállás-tisztázási kötelezettség megsértését jelenti. Annak megállapítása, hogy a nyilvántartást vezető szerv bejegyzései a valóságnak megfelelnek-e és mennyiben adekvátak a vonatkozó anyagi jogszabályi

előírásokkal a hatósági ellenőrzés egyik legfontosabb momentumát képezte.

- [32] Ennek kapcsán az NRSZH által jogosulatlannak minősített adatrögzítés kötő erejére történő alperesi hivatkozás jogszabályi alapozottsága hiányzik, nem tekinthető ilyennek a Korm. rendelet 13/H. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés, mely alapján az NRSZH csak „megjegyzéssel látja el” a felperes által bejelentett és a KENYSZI-nyilvántartásban rögzített azon ellátásokat, amelyek egyidejű nyújtása a Kvtv. 2. melléklet kiegészítő szabályok 11. pontjában írtaknak megfelelően kizárt.
- [33] A Kúria ismételten hangsúlyozza, hogy a felperessel szembeni hatósági ellenőrzést nem az NRSZH, hanem az alperesi hatóság folytatta le, mely hatósági eljárásban az ellenőrzés alapját képező nyilvántartást vezető szerv törvényi felhatalmazás hiányában nem szakhatóságként, hanem a jogosulatlan igénybevételek feltárásában kapott előszűrő funkciót. A nyilvántartás vezetésével kapcsolatos jogszabályi feladatai azonban nem mentesítik a hatósági ellenőrzést lefolytató szervet a törölt ütközések okának érdemi vizsgálata alól. Ennek hiányában az alperes eljárása formálissá válna és feladata lényegében egy regisztratív nyilvántartást vezető hatóság megállapításain alapuló szankcionálásra korlátozódna. Tekintettel arra, hogy az alperes eljárása - különös eljárási szabályozás hiányában - a Ket. hatálya alá tartozik, ezért eljárásában jogkövetkezmény jogszerű alkalmazására a teljes körűen feltárt és bizonyított tényállás alapján van helye. A tényállás megállapításához szükséges bizonyítékok valóban a KENYSZI-nyilvántartásból nyerhetők ki, mely nyilvántartás egészét a nyilvántartásban megjelenő összes adat együttesen képezi, többek között azok az igénybevételek is, amelyek jogosulatlan adatrögzítés jelzéssel vannak ellátva a nyilvántartásban.
- [34] A fenntartót terhelő visszafizetési kötelezettség előírása az adatszolgáltatási kötelezettség vagy a Kvtv. 2. melléklet kiegészítő szabályok 11. pontjának (4), (5) bekezdésében foglalt szabályok megsértésén egyaránt alapulhat, mely utóbbi rendelkezések tételesen meghatározzák azon ellátások körét, melyek azonos időszakban, ugyanazon ellátott után jogszerűen nem vehetők igénybe (ütköző szolgáltatások). Az erre vonatkozó adatok a KENYSZI-nyilvántartás „törölt ütközések száma” oszlopában találhatóak, melyet az NRSZH jelen eljárásban is megkeresésére az alperes rendelkezésére bocsátott. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy az alperes jogszabálysértő eljárása abban nyilvánult meg, hogy elmulasztotta a beszerzett adatok érdemi vizsgálatát, mely eljárási kötelezettsége alól az a körülmény sem mentesíthette, hogy saját lekérdezési felületén csak az igénybevételek oszlop adatai jelentek meg. Informatikai hiányosságok ugyanis a közigazgatási hatóság eljárását ne teszik jogszerűvé, a hivatalból történő hozzáférés hiánya a megalapozott tényállás megállapításához szükséges adatok beszerzése és értékelése alól nem adhat felmentést.
- [35] Az alperes saját eljárási kötelezettségét a fellebbezési eljárásban maga is a fentiek szerint értékelte, amikor az NRSZH megkeresése útján kísérletet tett, hogy a releváns adatok birtokába jusson. Az NRSZH által megküldött tájékoztatók alapján már adva volt a továbbiakban annak lehetősége, hogy az egyes „ütközéseket” tételesen megjelölő listát az alperes a megállapított tényállás részévé tegye. Az alperes ezt a kötelezettségét a jogerős ítéletben foglaltak szerint jogsértően mulasztotta el, melynek kapcsán az ítélet indokolásában helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az alperes az ügy érdemére kiható eljárási szabályt sértett.
- [36] A Kúria is hangsúlyozza, hogy az alperes az NRSZH tájékoztatásához az eljárása során nem volt kötve, a szervezeti rendszerben fennálló mellérendeltségi kapcsolat a kötőerő értékelése

körében nem bír jelentőséggel. Az alperes ezért az új eljárásban köteles a jogerős ítéletben adott iránymutatás betartása mellett vizsgálni az ütközéseknek, illetve a törölt ütközéseknek minősített adatok megalapozottságát, mely eljárásban a hatóságot a Ket. 109. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet rendelkező része és indokolása is köti.

[37] A Kúria megjegyzi, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 151. §-a 2018. január 1. napját követően a teljesítés kikényszerítése iránti eljárásban a közigazgatási szerv vagy vezetője ellen 100.000-10.000.000 Ft-ig terjedő teljesítési bírság szankció alkalmazását teszi lehetővé.

[38] Az új eljárásban az alperesnek a tényállás részeként tételesen kell vizsgálnia és megállapítania, hogy ugyanaz a személy mely ellátást, melyik másik ellátással, mely időpontban vette igénybe és érdemben kell állást foglalni annak kérdésében, hogy az azonos időszakban való igénybevétel támogatását a Kvtv. vonatkozó rendelkezése kizárja-e.

[39] Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet nem tartotta megalapozottnak, ezért a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint az alperes jogszabálysértő határozatát hatályon kívül helyező és új eljárásra kötelező jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az döntés elvi tartalma

[40] *A KENYSZI-nyilvántartás részét képezik a nyilvántartást vezető hatóság által „törölt” és „törölt ütközés” megjegyzéssel ellátott igénybevételi adatok is, ezért a tényállás feltárása és az elszámolás jogszerűségének ellenőrzés során azok érdemi vizsgálata nem mellőzhető.*

Záró rész

[41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[42] Az alperest pervesztességére tekintettel a Pp. 270. § (1) bekezdése és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes képviselőjével felmerült felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

[43] Az illetékre vonatkozó rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-án alapul.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Balogh Zsolt s. k. a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola s. k. előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s. k. bíró

